Anna Źróbek-Sokolnik, Piotr Dynowski

Sporządzanie dokumentacji kartograficznej na potrzeby Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000

Acta Scientiarum Polonorum. Administratio Locorum 10/4, 91-101

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

ACTA SCIENTIARUM POLONORUM Acta Sci. Pol., Administratio Locorum 10(4) 2011, 91–101

SPORZĄDZANIE DOKUMENTACJI KARTOGRAFICZNEJ NA POTRZEBY EUROPEJSKIEJ SIECI EKOLOGICZNEJ NATURA 2000

Anna Źróbek-Sokolnik, Piotr Dynowski
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Streszczenie. W wytycznych dotyczących sporządzania dokumentacji obszarów Natura 2000 ściśle określono sposób opisu danego obszaru. Zarówno w przypadku standardowych formularzy danych (SFD), jak również planów zadań ochronnych (PZO) wymagana jest dokumentacja kartograficzna oraz dokładne powierzchnie siedlisk, w stosunku do których określa się m.in. odpowiednie działania ochronne. Podczas sporządzania map tematycznych korzysta się z dostępnych materiałów kartograficznych zawierających informację przestrzenną dotyczącą ewidencji gruntów, oddziałów leśnych, ortofotomap i wcześniej skartowanych obszarów, objętych różną formą ochrony przyrody. Po zestawieniu ze sobą wszystkich danych źródłowych, wielokrotnie pojawiają się rozbieżności w granicach analizowanych powierzchni wynoszące nawet kilkadziesiąt metrów. Konieczne jest zatem wypracowanie finalnej struktury baz danych, w których archiwizowane są informacje środowiskowe wykorzystywane do sporządzania SFD i PZO oraz ustalenie relacji między poszczególnymi tabelami wraz z ich spójnym nazewnictwem, stosowanym przez wszystkie instytucje w kraju, zajmujące się obszarami Natura 2000.

Słowa kluczowe: Natura 2000, plan ochrony, plan zadań ochronnych, standardowy formularz danych, System Informacji Przestrzennej

WSTĘP

Od 1992 r. na terytorium wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej wdrażany jest, spójny pod względem metodycznym i organizacyjnym, systemem ochrony różnorodności biologicznej funkcjonujący pod nazwą „Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000". Celem tego przedsięwzięcia jest zachowanie zagrożonych wyginięciem w skali Europy siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt. Podstawą prawną sieci Natura 2000 są dwa dokumenty: Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r.

Adres do korespondencji – Corresponding author: Anna Źróbek-Sokolnik, Katedra Botaniki i Ochrony Przyrody, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, pl. Łódzki 1, 10-727 Olsztyn, e-mail: a.zrobeksokolnik@uwm.edu.pl

w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. dyrektywa ptasia). Załącznik 1. Gatunki oraz Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. dyrektywa siedliskowa). Załącznik 1. Siedliska i Załącznik 2. Gatunki. Zapisy prawne znajdujące się we wspomnianych dyrektywach uwzględniono podczas nowelizowania przez Sejm Rzeczpospolitej Polskiej Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. [Dz.U. z 2004 r., nr 92, poz. 880].

Sieć Natura 2000 tworzą dwa typy obszarów: obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) oraz specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO). Dla każdego obszaru Natura 2000 opracowana jest dokumentacja, która składa się ze Standardowego Formularza Danych (SFD) wraz z złącznikami i mapami. W ciągu kilku lat po zatwierdzeniu obszaru przez Komisję Europejską (KE) wykonywane są plany ochrony lub zamiennie plany zadań ochronnych (PZO).

Celem pracy jest przedstawienie metod i problemów pojawiających się podczas sporządzania dokumentacji kartograficznej cennych przyrodniczo obszarów na potrzeby Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000.

CHARAKTERYSTYKA STANDARDOWYCH FORMULARZY DANYCH I PLANÓW ZADAŃ OCHRONNYCH

Standardowy formularz danych (SFD) obszaru Natura 2000 zawiera najważniejsze informacje o położeniu i powierzchni obszaru, występujących w jego granicach typach siedlisk przyrodniczych oraz gatunkach „naturowych" (znajdujących się na listach w załącznikach do dyrektyw), ich liczebności lub reprezentatywności w skali kraju, wartości przyrodniczej i zagrożeniach. Jednym z załączników jest wektorowa mapa w skali 1: 100 000 wykonana w systemie informacji przestrzennej GIS. Zarówno SFD, jak i mapy powinny być aktualizowane w miarę postępu wiedzy o występowaniu zasobów przyrodniczych na obszarze Natura 2000 (inwentaryzacja, monitoring przyrodniczy) zgodnie z procedurą określoną przez KE.

Obecnie większość nowo proponowanych obszarów Natura 2000 w Polsce została zatwierdzona przez KE i trwają prace nad wykonaniem planów zadań ochronnych, które opracowywane są w ramach projektu współfinansowanego w 80% ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Priorytetu Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko", a w 20% z budżetu państwa. Projekt zakłada opracowanie w latach 2010–2013 planów zadań ochronnych dla 406 obszarów Natura 2000 [Regionalna Dyrekcja... 2011].

Dokument planistyczny, którym jest **plan zadań ochronnych (PZO)** sporządza się w ciągu 6 lat od ustanowienia obszaru specjalnej ochrony ptaków lub zatwierdzenia przez KE obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty. Możliwe jest również opracowanie PZO dla jeszcze niezatwierdzonego obszaru, jeżeli został on zaproponowany KE jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty. Opisywanej dokumentacji nie sporządza się dla terenu, w stosunku do którego ustanowiono już plan ochrony obszaru Natura 2000 lub dla obszarów morskich.

Plan zadań ochronnych zawiera, m.in.: opis granic obszaru i mapę obszaru Natura 2000; identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin, zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony; wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunkach zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego województw oraz planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, jeżeli są niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 [załącznik A].

Standardowy formularz danych (SFD) podobnie jak PZO, składa się z dokumentacyjnej, wykonanej w dużej mierze na podstawie badań terenowych, wiedzy eksperckiej dotyczącej siedlisk i gatunków danego obszaru oraz analizy wektorowych map sporządzonych przez różne instytucje administrujące na danym obszarze.

STANDARDY DANYCH GIS NA POTRZEBY GROMADZENIA INFORMACJI PRZYRODNICZEJ I ZARZĄDZANIA OBSZARAMI CHRONIONYMI

Europejskie wytyczne dotyczące gromadzenia i udostępniania informacji o stanie przyrody zmusiły instytucje zajmujące się tym zagadnieniem do wykorzystania systemu informacji przestrzennej (GIS) [np. Schlumprecht 2006, Jantke i in. 2011] . Na tym tle pojawił się jednakże problem dotyczący opracowania standardu danych GIS. W ciągu ostatnich kilku lat w Polsce, jak i w całej UE, podejmowane były próby wypracowania jednolitej architektury kompleksowego systemu informacji przestrzennej, zdefiniowania układu współrzędnych, w którym mają być zapisane dane, formatu, struktury warstw (klas obiektów), klasy domen i symboli służących do tworzenia legend i wizualizacji publikowanej informacji w postaci map [np. Vanden Borre i in. 2011, Natura 2000 databases... 2011]. Podczas prac nad stworzeniem standardu korzystano z wytycznych zawartych w Dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) oraz uwzględniono projekt specyfikacji danych INSPIRE dla obszarów chronionych z dnia 19 grudnia 2008 r. (D2.8.1.9 INSPIRE Data Specification on Protected Sites – Draft Guidelines) opracowany przez tematyczną grupę roboczą INSPIRE (INSPIRE Thematic Working Group Protected Sites). Standard danych (SDGIS) zawiera 38 warstw opisujących sposób gromadzenia informacji o obszarach chronionych, cztery warstwy opisujące siedliska i obszary przyrodniczo jednorodne i 22 dotyczące rozmieszczenia gatunków [Łochyński i Guzik 2009].

W Polsce, do wykonania PZO i PO obszarów Natura 2000 zobligowano Generalną Dyrekcję Ochrony Środowiska (GDOŚ), która scedowała to zadanie na Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska (RDOŚ). Stworzenie 406 PZO w latach 2010–2013 dla polskich obszarów wymaga zebrania dużej ilości przestrzennych danych przyrodniczych, które powinny być gromadzone w jednakowy sposób przez wszystkie oddziały RDOŚ.

W 2011 r. zmodyfikowano standard danych GIS w ochronie przyrody do potrzeb tworzenia PZO i PO. Wspomniane zmiany dotyczyły tabeli granic terenu objętego planem, informacji o przedmiotach ochrony wraz z zakresem prac terenowych, tabeli stanu ochrony przedmiotów ochrony objętych planem, tabeli analizy zagrożeń oraz tabeli z ustaleniami działań ochronnych [Sadowski 2011]. Analizując opracowany standard, wydaje się, że w pracach nad modyfikacją SDGIS nie uwzględniono wszystkich formatów, w jakich udostępniana jest informacja przestrzenna pochodząca, z takich instytucji jak regionalne dyrekcje lasów państwowych czy starostwa powiatowe. Jest ona jednak niezbędna do właściwej analizy zasobów i zagrożeń cennych siedlisk przyrodniczych i gatunków.

PROBLEM BRAKU SPÓJNEJ STANDARYZACJI DANYCH PRZESTRZENNYCH W REGIONALNYCH DYREKCJACH OCHRONY ŚRODOWISKA, PLACÓWKACH NAUKOWYCH, REGIONALNYCH DYREKCJACH LASÓW PAŃSTWOWYCH I INNYCH INSTYTUCJACH GROMADZĄCYCH I WYKORZYSTUJĄCYCH INFORMACJE PRZYRODNICZE

Zarówno Standard Danych GIS z roku 2009, jak i jego modyfikacja na potrzeby PZO z 2011 r. nie są spójne z systemem leśnych map numerycznych tworzonych na podstawie SILP (System Informatyczny Lasów Państwowych), który powstał w 1995 r. jako narzędzie wspomagające zarządzanie państwowymi obszarami leśnymi. Gromadzi on niezbędne dane dotyczące np. struktury wiekowej drzewostanu czy typu siedliskowego lasu, niezbędne w czasie tworzenia zadań ochronnych dla większości obszarów. Zawiera ponadto granice wydzieleń i oddziałów leśnych potrzebne do lokalizacji określonych działań ochronnych i szacowania powierzchni związanej z wyceną potencjalnych zabiegów. W roku 2006 i 2007 w kilku regionalnych dyrekcjach lasów państwowych stworzono bazę danych informacji przyrodniczej, którą zamieniono na warstwę danych z odpowiednimi atrybutami. Powstała w ten sposób wstępna lista siedlisk i gatunków chronionych do weryfikacji w terenie. Są to bardzo cenne dane, szczególnie dla instytucji, firm i osób wykonujących wszelkiego rodzaju opracowania środowiskowe na potrzeby RDOŚ. Nie ma jednak opracowanego standardu danych dotyczących gromadzenia i aktualizacji tej bazy danych. Placówki naukowe, firmy i osoby stające do przetargów na wykonanie opracowań przyrodniczych nie zawsze są zobligowane w specyfikacji istotnych warunków zamówień (SIWZ) do sprawozdania w postaci warstw tematycznych według określonego załącznikami standardu GIS. W nielicznych przypadkach do opisu przedmiotu zamówienia dołączana jest struktura warstw i tabel w formie elektronicznej. Powstałe zamieszanie wynika z braku standardu wymiany informacji między takimi placówkami jak regionalne dyrekcje ochrony środowiska, Lasy Państwowe, wydziały ochrony środowiska starostw powiatowych i placówki naukowo-badawcze prowadzące badania związane z inwentaryzacją przyrodniczą [załącznik B].

Zgodnie z obowiązującym prawem konieczne jest udostępnianie i aktualizacja danych na potrzeby opracowań związanych z ochroną przyrody [załącznik A].

Głównym problemem podczas generowania warstw tematycznych w systemie GIS, związanych z zadaniami ochronnymi, jest brak spójności granic wydzieleń leśnych,

działek ewidencyjnych i rzeczywistych siedlisk przyrodniczych. Przykładem takiej sytuacji może być brzeg jeziora przedstawiony na rysunku 1. Zbiornik wodny wielokrotnie jest jednoczesnie określonym typem siedliska Natura 2000 oraz działką ewidencyjną, w stosunku do której często zapisuje się określone działanie ochronne. W dokumentacji PZO należy podać dokładną powierzchnię, której to zadanie dotyczy i określić jego koszt. Powstaje pytanie czy brać pod uwagę rzeczywistą wielkość jeziora i jego granice, czy bazować na powierzchni działki? Jeżeli opracowanie oprzemy na granicach działek, to na mapach granice siedlisk będą spójne z systemem ewidencji gruntów, natomiast w praktyce, realizując zapis dotyczący danego zdania ochronnego, może okazać się, że powstanie konflikt z działkami sąsiednimi i rzeczywiste koszty realizacji zadania ochronnego przewyższą planowane.

Podobnie jest w przypadku lokalizacji zadań ochronnych dotyczących powierzchni lądowych. Należy zatem podjąć decyzję czy bazować na granicach oddziałów i pododdziałów leśnych, czy na działkach ewidencyjnych (rys. 2) Jednym z rozwiązań tego problemu może być zapis w spójnym standardzie danych dotyczący wykorzystania na terenach należących do Lasów Państwowych tylko danych leśnych. Konieczne jest ponadto konsultowanie go, w czasie tworzenia i przed ostatecznym zatwierdzeniem ze wszystkimi zainteresowanymi instytucjami. Zwrócić należy szczególną uwagę na dołączanie do SIWZ załącznika w postaci elektronicznego standardu danych z gotowymi, pustymi warstwami i tabelami, które muszą być spójne z istniejącym szablonem dokumentu PZO.

Opisywany problem dotyczy większości zatwierdzonych obszarów w całym kraju. W 2009 r. obszary Natura 2000 zajmowały około 18% powierzchni Polski (rys. 3). Docelowo zakłada się zwiększenie tej powierzchni do 21%. Na seminarium biogeograficznym w 2010 r. zaproponowano Shadow List 2010 dla sieci Natura 2000 w Polsce, na której znalazły się 33 nowe obszary siedliskowe i 22 obszary wymagające korekty granic [Polskie Towarzystwo... 2011].

Podobne problemy i wnioski dotyczące sporządzania planu zadań ochronnych dla *Pico da Vara* Special Protected Area w Portugalii przedstawili w swoim artykule Gil i in. [2011].

Jeśli udałoby się wypracować spójny standard gromadzenia danych przestrzennych między wszystkimi zainteresowanymi placówkami oraz między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, aktualizacja danych odbywałaby się bez konieczności transformacji informacji w każdej instytucji. Skróciłoby to czas aktualizacji, wyeliminowałoby błędy w strukturze baz danych i możliwość pomyłek w zapisie przekazywanej informacji. Podobnego zdania są Gonzalez i Fry [2011], którzy swoje spostrzeżenia odnoszą do całej Unii Europejskiej.

Rys. 1. Brak spójności rzeczywistych granic siedliska Natura 2000 (3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*) z granicami działek ewidencyjnych

Fig. 1. Lack of Natura 2000 habitat real border integrity (3150 – old river-beds and natural eutrophic lakes with *Nympheion*, *Potamion* communities) with catastral unit borders

Źródło: badania własne.
Source: own study.

Rys. 2. Rozbieżności w przebiegu granic oddziałów leśnych i działek ewidencyjnych
Fig. 2. Divergence of forest section and catastral unit borders

Źródło: badania własne.
Source: own study.

Rys. 3. Rozmieszczenie i zasięg zatwierdzonych obszarów Natura 2000 w Polsce w 2009 r. przez Komisję Europejską

Fig. 3. Distribution and range of Natura 2000 areas in Poland approved by European Commission in 2009

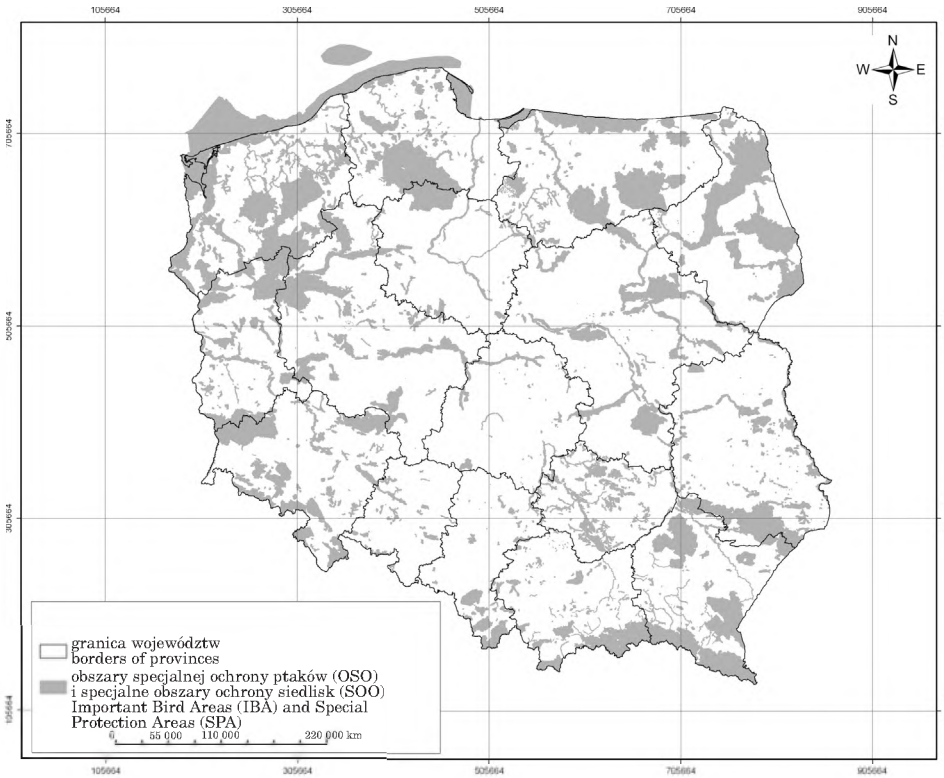

PIŚMIENNICTWO

Dyrektywa Rady 79/4-09/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków.

Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Gil A., Calado H., Costa L.T. i in., 2011. A methodological proposal for the development of Natura 2000 sites management plans. J Coast Res, Special Issue 64, 1326–1330.

González A., Fry J., 2011. Developing Integrated Biodiversity Impact Assessment (IBIA). Data limitations on GIS support. IAIA11 Conference Proceedings Impact Assessment and Responsible Development for Infrastructure, Business and Industry 31st Annual Meeting of the International Association for Impact Assessment 28 May 4 June 2011, Centro de Convenciones, Puebla, Mexico, www.iaia.org, 2–7, dostęp: 15.10.2011.

Herbich J., 2004. Wody słodkie i torfowiska. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000. Podręcznik metodyczny, t. 2. Ministerstwo Środowiska, Warszawa.

Jantke K., Schleupner Ch., Schneider U.A., 2011. Gap analysis of European wetland species: priorityregions for expanding the Natura 2000 network. Biodivers Conserv. 20, 581–605.

Łochyński M., Guzik. M., 2009. Standard danych GIS w ochronie przyrody. Wersja 3.30.01, Poznań.

NATURA 2000 NETWORK (2010) „Natura 2000 databases and GIS", European Commission, http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/db_gis, dostęp: 10.10.2011.

Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra". Natura 20000 w Polsce – Shadow List 2010, http://www.salamandra.org.pl/component/content/article/35-natura2000/374-natura-2000-w-polsce-shadow-list-2010.html?directory=175, dostęp: 10.10.2011.

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska. Opracowanie planów zadań ochronnych, http://olsztyn.rdos.gov.pl/images/formy_ochrony/opracowanie_pzo_n2000_wiadomosci_ogolne.pdf, dostęp: 10.10.2011.

Sadowski J., 2011. Adaptacja standardu danych GIS w ochronie przyrody na potrzeby gromadzenia danych przestrzennych dla projektu POIS.05.03.00-00-186/09 pn. Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 na obszarze Polski w roku 2011. Wersja 2011.1. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa.

Schlumprecht H., 2006. Mapping the European Green Belt. [In:]: The Green Belt of Europe: From vision to Reality. Ed. A. Terry, K. Ullrich, U. Riecken, IUCN, Gland, Switzerland and Cambridge, UK, 147–159.

Vanden Borre J., Paelinckx D., Mücher C. A. I in., 2011. Integrating remote sensing in Natura 2000 habitat monitoring. Prospects on the way forward. J Natur Conserv 19, 116–125.

PREPARING OF CARTOGRAPHIC DOCUMENTS FOR EURPEAN ECOLOGICAL NATURA 2000 NETWORK REQUIREMENTS

Abstract. Guidance for preparing documents concerning Natura 2000 areas strictly defines the way how particular areas have to be described. Both in the case of Standard Data Form (SDF) and Protection Activities Plan (PAP) cartographic documentation is required as well as precise area of habitats, which have planned i.e. proper protection activities. While creating thematic maps available cartographic materials including information about land cataster, forest section, ortophotomaps and previously registered areas covered by different forms of nature protection are commonly used. However, compiling data derived from different sources often leads to errors in measurements – even tens meters. Therefore, it is necessary to work out data base with information for SDF and PAP final structure as well as to establish the relations between particular tables with its uniformed onomatology used by all institutions taking care of Natura 2000 areas.

Key words: Geographic Information Systems, Natura 2000, Protection Plan, Protection Activities Plan, Standard Data Form

Zaakceptowano do druku – Accepted for print: 12.12.2011

ZAŁĄCZNIK A

Kluczowe akty prawne i dokumenty związane z siecią NATURA 2000 w Polsce

Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Dz.U. z 2004 r. nr 92, poz. 880.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2004 w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. Dz.U. nr 29, poz. 2313.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005 w sprawie trybu i zakresu opracowania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000. Dz.U. nr 61, poz. 549.

Podręcznik interpretacji siedlisk przyrodniczych wydany przez Komisję Europejską w 2003 r. jego zapisy zawarto w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000. Dz.U. z 2005 r., nr 94, poz. 795.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000. Dz.U. nr 34, poz. 186.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 27 marca 2003 r. Dz.U. nr 80, poz. 717.

Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).

Podstawy prawne oraz inne dokumenty dotyczące tworzenia planów zadań ochronnych

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Dz.U. z 2009 r. nr 151, poz. 1220 ze zm.

Projekt wytycznych do tworzenia planów zadań ochronnych (PZO). Szablon projektu dokumentacji Planu Zadań Ochronnych – GDOŚ, Warszawa 2011; www.pzo.gdos.gov.pl, dostęp: 20.10.2011.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000. Dz.U. z 2010 r., nr 34, poz. 186.

Podstawy prawne oraz inne dokumenty dotyczące udostępniania i aktualizacji danych na potrzeby opracowań związanych z ochroną przyrody.

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Dz.U. z 2008 r. nr 199, poz. 1227.

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Dz.U. nr 112, poz. 1198, z późn. zm.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Dz.U. z 2006 r., nr 129, poz. 902 z późn. zm.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku. Dz.U. nr 215, poz. 1415.

ZAŁĄCZNIK B

Rodzaj, źródło pochodzenia i sposób udostępniania informacji wykorzystywanej na potrzeby sporządzania SDF i PZO

1. Zasób informacji:
   a) regionalna dyrekcja ochrony środowiska – stanowiska gatunków, granice siedlisk i obszarów chronionych;
   b) regionalna dyrekcja lasów państwowych – stanowiska gatunków, granice siedlisk (do weryfikacji), strefy ochronne, opis taksacyjny lasu, obowiązujący plan urządzania lasu (PUL);
   c) starostwo powiatowe – granice działek ewidencyjnych, struktura własności;
   d) gospodarstwo rybackie – liczebność gatunków, miejsce, czas i sposób odłowów, presja wędkarska;
   e) placówka naukowa – naukowa informacja dot. stanowisk, gatunków i siedlisk oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń.

2. Sposób archiwizacji:
   a) regionalna dyrekcja ochrony środowiska – SD GIS (2009), zmodyfikowany SD GIS na potrzeby PZO (2011), dowolne struktury warstw i tabel dostarczane przez wykonawców opracowań;
   b) regionalna dyrekcja lasów państwowych – System Informatyczny Lasów Państwowych (SILP), wewnętrzne standardy danych GIS;
   c) starostwo powiatowe – System Informacji o Terenie (SIT);
   d) gospodarstwo rybackie – dokumentacja papierowa i elektroniczna w różnych formatach;
   e) placówka naukowa – dokumentacja papierowa i elektroniczna w różnych formatach oraz wewnętrzne standardy danych GIS.

3. Sposób udostępniania i wymiany danych:
   a) regionalna dyrekcja ochrony środowiska – udostępnianie warstw tematycznych i tabel w systemie GIS, dokumentacja papierowa i elektroniczna w różnych formatach;
   b) regionalna dyrekcja lasów państwowych – udostępnianie warstw tematycznych i tabel w systemie GIS, dokumentacja papierowa i elektroniczna w różnych formatach;.
   c) starostwo powiatowe – udostępnianie warstw tematycznych w formacie zgodnym z systemem GIS, dokumentacja papierowa i elektroniczna w różnych formatach;
   d) gospodarstwo rybackie – dokumentacja papierowa i ustna;
   e) placówka naukowa – dokumentacja papierowa i elektroniczna w różnych formatach, eksport warstw tematycznych w formacie GIS.

4. Możliwość wykorzystania danych:
   a) regionalna dyrekcja ochrony środowiska – konieczna konwersja części danych;
   b) regionalna dyrekcja lasów państwowych – konieczna konwersja części danych;
   c) starostwo powiatowe – konieczna konwersja części danych;
   d) gospodarstwo rybackie – konieczna konwersja danych;
   e) placówka naukowa – konieczna konwersja danych.